

“ మురికి ”

వి. రాజారామమోహన్ రావు

ఆ పెద్ద తూముచగ్గర ఆ మురిక్కాలవ కొంచంకిందకి చూకుతుంది. అంత చుక్క తనలో బరువుగా తెచ్చుకున్న బురదని అక్కడ వదిలేయాలని మరీ తొందరగా పారుతుంది. ఆ తొందరలో గట్టుమీద కూచుని పిల్లలు విసిరే చిన్నచిన్న పెంకుల్ని, రాళ్ళనికూడా కొంతదూరం మోసుకు పోతుంది.

అలా...రాళ్ళు విసిరే ఆ పిల్లలకి అది కుళ్ళని, ఆ కుళ్ళు చుట్టూ ఉండే వాసన వాళ్ళకి తెలియకుండానే వాళ్ళలోకి చేరుతోందని తెలియదు. ఇంకా....

ఆ పిల్లల తల్లులు, తండ్రులు, బామ్మలు, మామ్మలు. వాళ్ళలో కొందరికి తమచుట్టూ మురికుందని అదే తమ బతుకుల్ని పాకు చేస్తోందని తెలుసు. మురికొందరికి మురికి ఉందని మా ప్రమే తెలుసు.

అందరినీ అలవాటయి పోయింది ఆ కుళ్ళు. ఆ వాసన వాళ్ళ ఊపిరిలాగే నహజమైపోయింది. అప్పుడప్పుడు ఆ వాసన మరీ బలంగా చెలరేగినప్పుడు వోసారి ఆ వాసనకి గుడ్డపెట్టుకుని మళ్ళీ తర్వాత తీశేసి...

మురికి కాలవగట్టు మీదున్న ఆ పాకలన్నింటికి రోజు అలాగే గడుస్తోంది చాలా రోజుల్నుంచి.

ఆ వేపునుంచి తూములో దూరి వెచ్చబడిన గాలి, కాలవమీద తేలి, ప్రతి రోజూ ఏదో సమయంలో ఆ పాకల్ని పలకరించి విశేషాలడుగుతుంది.

చీకి, చివికిపోయి....తమమీద బలంగా పేరుకున్న దుమ్ము బలంతో నిలబడ్డ ఆ పాక కప్పులు ఆ నాటి విశేషాలు చెప్తాయి అమురికి గాలికి.

జబ్బుగాఉన్న ఆ పాకలోకి జబ్బుకు భయపడి పిరిగ్గా, మెల్లగా చూరింది మురిగాలి.

ముడుచుకుని ఇసికలో ఎండుకొబ్బరాకులా పడుకునుంది చాగమీద ముసల్ని.
“మందు తెచ్చినా తాగవే” అన్నాడు ఆ చాప ఓ చిపర్చించి రాములు.

మేత్తగా వీపుమీద లచ్చి గుండెలు.... ఆ స్పర్శ గుర్తు తెస్తోంది.... ఆ నాడు కూడా చెప్పలేక చెప్పలేక చెప్పింది... 'పరవాణ్ణం' తినాలని ఉందని లచ్చి.

ఎంత సందుగైనా ఒక్క పూటకీ మూడు రూపాయలు ఖర్చంటే... చేయా లన్నా ఏదీ... లేదు

ఆరాధ అగ్గలసామి వరీరాన్ని, మనసుని, నరాల్ని, యవ్వనాన్ని అల సటలా పట్టుకుంది.

పెద్దటాము దగ్గర నిలబడ్డాడు వరసింహం. ఆ కుళ్ళు కాలవ చప్పుడు వాసవ తె: సూ: ఉన్నాయి. ఆ దుర్వాసన ఊపిరితో పాటు లోవలికి పాకి మెద డతా ఆలోచనతో కలగలిసి తిరుగుతోంది.

ఆ కుళ్ళుచేసే చెడు తెలుసు. ఆ కుళ్ళులోంచి వచ్చి పట్టుకుని పీడించే క్రిముల గురించి తెలుసు.

పారిపోవాలనుంది వరసింహానికి దాన్నించి దూరంగా. కాని ఆతనికాళ్ళు కదలవు. ఎవరి కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడో వాళ్ళు వచ్చేవరకు. ఆ కాళ్ళల్లో స్వతంత్రంగా కదిలే బలాన్ని ఆతనిలో రాగలిగే మార్పుని గుత్తాగా కొనేశారు వీనాదో.

కో ఆపరేటివ్ సొసైటీ లో గుమాస్తా అన్న పేరుమీద ఆతనికి నెలసరి జీతం ఇస్తున్నా, అది ఆతని ఉద్యోగానికి కాదు. ఆతనిలో వాళ్ళు ప్రవేశ పెట్టిన బానిసత్వానికి.

దాని మూలాన్నే అక్కడనుంచి వెళ్ళిపోవాలని ఉన్నా, వెళ్ళకుండా నిలబడి ఆ వాసవని అలవాటు చేసుకోవాలని తాపత్రయ పడుతున్నాడు వరసింహం.... ఆ ప్రయ త్నంలోనే.

చేతిలో మధ్యకి మడిచి పెట్టిన ఆరతావు సైజు కాయితాల్ని విప్పాడు, కాలవ పక్కన పాకల ఓట్ల జాబితా...

అనువుల రాములు — 30 సం॥

.... — 51 ..

..... — 28 ..

....—56	..
వీదిగుల	వెంకన్న	—45	..
....—23	..
....—39	..
మదిరి	అప్పలసామి	—25	..
మదిరి	లచ్చిమి	—23	..

ఆ కాయితాల్లోంచి మురికి ఇంకా కలంగా లేచి తన ముఖం ముగ్ధా కమ్ము కున్నట్టయింది నరిసింహానికి.

చేతిలో ఉన్న కాయితాల మీద చిరాగ్గా ఉంది. ఆ మురిక్కి దగ్గరగా తన్నీడ్చి నందుకు నరిసింహానికి.

‘చేయాలి తప్పదు. బతకలేక బతుకుతున్న తను, వాంట్లో ఆడతనం ఎండి పోయి, నేను నీ పెళ్ళాన్నినుమా అంటూ గుర్తుతెచ్చే పెళ్ళాం, నలుగురు పిల్లలు బతికే కాలత బతుక్కోసం చెయ్యాలి.... ఆ నెలసరి జీతంకోసం....

తనింతగాతను నాశన మయ్యేవి, ఆత్మాభిమానాన్ని, ఉద్దేశాల్ని, ఆలోచనల్ని, ముందుమీద తనకున్న ఆశల్ని చంపేసే చాలా పనులు చేశాడు.... చేయించారు... ఇదివరకు.... బతుక్కోసం చేశాడు..

కాని ఇది.... తన వరకేకాదు. ఇకతల్లని మురికిలోకి లాగే ఈ పని చేయక తప్ప నందుకు మరీ అసహనంగా ఉంది.

* * * *

అన్ని పాకల్లోనూ ఇంచుమించు ఒకేలా జరిగింది తంతు...

మంచేమిటో చెడేమిటో తెలియని ఆ మురికి బట్టలవాళ్ళకి, ఇదేమంచిదని, దీనివల్లే గొప్ప లాభమని నొక్కిచెప్పారు నలుగురు తెల్లబట్టల వాళ్ళు.... ఈ మురికిలోకి. ఈ ఇరుకులోకి మీకోసం, మీ సుఖం కోసమే పనిగట్టుకు వచ్చామని మరీ మరీ చెప్పారు.

వాళ్ళవెనక నంగి నంగిగా నిలబడక తప్పలేదు నరిసింహానికి జాబితాలో పేర్లు చెప్పుతూ.

ఎలక్ట్రన్ పాంప్లెట్ తీసి, అందులో ఉన్న గుర్తుల్ని చూడండని....వాళ్ళు చూస్తుంటే....ఆదిగో పైనుంచి మూడోది, కిందనుంచి నాలుగోది...సరిగ్గా చూడండి ఈ గుర్తే మంచంటే, అని విశదంగా చెప్పటం వరిసింహం పని.

కర్రన్నీ కట్టలోంచి ఒక్కోనోచేతీసి, జాబితా ప్రకారం వాళ్ళకివ్వటం ఓత్తె బట్టల రాయుడు పని.

అసువుల రాములు అందుకున్నాడు రెండు నోట్లని...

అవి తీసుకుంటున్నప్పుడు వాడి దృష్టిలో మంచి....చెడూ లేదు...వోటు, ఎలక్షనూ లేదు. కల్లికిప్పించాలి అనుకున్న సూదిమందుంది...వాడికళ్ళు మెరిశాయి అందులో కృతజ్ఞతని ఓ తెల్ల బట్టల రాయుడు రెండు వోట్ల కింద రెఫ్టేసు కున్నాడు,

దీదిగుల వెంకన్నా తీసుకున్నాడు నోట్లని.

‘విరిగితే విరిగిందిలే రిజై. దేముళ్ళల్లా వచ్చారు, పిల్లాడి చదువుకోసం అన్నట్టు ఆ పెట్టెలో ఆళ్ళు చెప్పిన గుర్తేసి కాయితం వేయటమేగా...’ అనిపించింది అతి మామూలు విషయంలా.

వచ్చి వాళ్ళెదురుగుండానే కొడుక్కి బడిక్కి కట్టమని ఇచ్చేశాడు నోట్లని.

అప్పలసామి వాళ్ళు వచ్చి వెళ్ళిపోగానే అచ్చిని చూశాడు చిలిపిగా...వాడిలో యవ్వనం కరిలిపట్టయింది అచ్చి సిగ్గుచూసి. దాన్ని దగ్గరగా పొదువుకుని పాక కప్పు కేసి తృప్తిగా చూశాడు...

వీటన్నిటినీ చూసిన వరసింహం చేతిలోనూ పెట్టారు కొన్ని నోట్లని ఆ పాక లన్నీ తిరగటం అయిన తర్వాత...

వరిసింహాన్ని ఆ పెద్దతూము దగ్గర వాదిలేసి ఆ నలుగురూ వెళ్ళిపోయారు కారెక్కి.

చేతిలో ఉన్న లిస్టు చూశాడు వరిసింహం...

అసువుల రాములు...వెంకన్న...అప్పన్న...ఎల్లయ్య...మల్లన్న...

“తెలియదు...వీళ్ళెవరికీ తెలియదు” గొనుక్కున్నాడు వరిసింహం.

పాకల్లో వాళ్ళకి, మేడల్లో వాళ్ళకి, అడక్కునే వాళ్ళకి... అందరికీ ఓపె
య్యమని చెప్పిన తెల్ల రాయళ్ళల్లో ఎవరూ చెప్పలేదు నరిసింహానికి.

మనతోతే వాడు మనకి వెయ్యక ఏం చేస్తాళ్ళే అనే ఛీమా. మన దగ్గర బతు
క్కోనం పడున్న వాడికి వోటు విషయంలో వేరే ఉద్దేశం ఏముంటుందన్న నమ్మకం.

రాములు తల్లికి చెపుతున్నాడు, ఆడాళ్ళ వేపు రైన్లో నిలబెట్టి ఏ గుర్తుకి
దెయ్యాలో...

“నీ యిట్టం... నువ్వేది నెబితే... అదే” అంది మున్నె.

అచ్చి ముసిముసిగా నవ్వుతోంది మొగాళ్ళ రైన్లో అప్పలసామిని చూసి.

వెంటన్న రిజలో హుచాటగా మోసుకొస్తున్నాడు వోలర్లని.

చుట్టూ చూశాడు నరిసింహం.... మందలా ఉన్నారు (న... గొడ్డెల చుం
దలా కలగాళ్ళలగంగా....

ఎదురుగా పెట్టి.... చేతిలో ఓటు. పరీక్షగా చూశాడు నరిసింహం... అన్నీ
గుర్తులే.... అన్నీ గుర్తులూ ఒకేలా తినిపించాయి....

‘ఈ కాయితం మీద పైనుంచి చూచోది.... కిందనుంచి నాణగోది.... జాగ్ర
త్తగా మడిచి’ ఆ మాటలు కాలవకుళ్ళు చప్పుడుతో కలగలిసి వినపడ్డాయి నరిసింహానికి.

వాళ్ళకి తెలియదు.... వాళ్ళ దృష్టిలో ఇది ఉట్టికాయితం. ఓ నోటు తెచ్చి
పెట్టిన కాయితం....

రాములు తల్లికి సూదిమందు.... వెంటన్న కొడుక్కి బిడిఫీజు.... అప్పలసా
మికి పాక అద్ది.... తాత్కాలికంగా సంపాదించి పెట్టిన కాయితం....

అంతే దాని విలువ, అంతే వాళ్ళ దృష్టికి....

అదే జీవితాన్ని నిలబెట్టే నిత్యావసరాన్ని సంఘంలో అందరికీ సమంగా
కూర్చే శక్తిని తెలియదు— అ శక్తితోనే మనిషిని మనిషి దోచుకోవటం, మనిషిని
మనిషి నిలబెట్టడం జరుగుతోందని తెలియదు ..

‘వాళ్ళకి తెలియదు... కాని తనకి తెలుసు... తెలిసి... తెలిసి

ఓటర్ల జాబితా.... తెల్ల బట్టల రాయుళ్ళు.... కుళ్ళుకాలవ.... మురికి గాలి పలక రించే పాకలు.... అన్నీ కళ్ళముందు కదిలాయి నరిసింహానికి.

చేతిలో ఉన్న కాయితాన్ని కసిగా, కోపంగా చిన్న చిన్న ముక్కల కింద చింపి, ఎదురుగా ఉన్న ఆ పెట్టి చుట్టూ చూశాడు....

ఆవేశం తీరలేదు నరిసింహానికి.... అతని బలహీనమైన వేళ్ళ చివర గోళ్ళ కింద ఆవేశానికి, ఆ పెట్టిని గోళ్ళతో చీల్చి బానిలో ఉన్న కుళ్ళుని, కుట్రల్ని బద్దలు కొట్టాలనిపించింది....

“తొందరగా కానివ్వండి” అని తెరదెనకనుంచి ఓ గొంతు వివపడింది నరి సింహానికి.